A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2024. január 25.*

„Előzetes döntéshozatal – Európai uniós védjegy – (EU) 2017/1001 rendelet – A 9. cikk (2) bekezdése és (3) bekezdésének a)–c) pontja – Az európai uniós védjegyoltalom tartalma – A »megjelölés gazdasági tevékenység körében történő használata« fogalma – A 14. cikk (1) bekezdésének c) pontja – Az európai uniós védjegyoltalom korlátai – Európai uniós védjegy jogosultjának azon joga, hogy fellépjen a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés harmadik fél által gépjármű-pótalkatrészekkel kapcsolatban történő használata ellen – Egy gépjárműgyártó védjegyét ábrázoló embléma rögzítésére szolgáló hűtőrácselem”

A C-334/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói területi bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2022. május 23-án érkezett, 2022. február 25-i határozatával terjesztett elő

az **Audi AG**

és

GQ

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: C. Lycourgos tanácselnök, O. Spineanu-Matei (előadó), J.-C. Bonichot, S. Rodin és L. S. Rossi bírák,

főtanácsnok: L. Medina,

hivatalvezető: M. Siekierzyńska tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2023. június 8-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Audi AG képviseletében J. Alchimionek, B. Kochlewski, M. Popielska és P. Siekierzyński adwokaci,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

– GQ képviseletében E. Jaroszyńska-Kozłowska és S. Karpierz radcowie prawni,

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, J. Lachowicz és J. Sawicka, meghatalmazotti minőségben,

– a francia kormány képviseletében R. Bénard, A. Daniel és E. Timmermans, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében kezdetben: S. L. Kalėda, P. Němečková, J. Samnadda és B. Sasinowska, később: P. Němečková, J. Samnadda és B. Sasinowska, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2023. szeptember 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.) 9. cikke (2) bekezdésének és (3) bekezdése a) pontjának, valamint 14. cikke (1) bekezdése c) pontjának és (2) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az Audi AG és GQ között egy olyan európai uniós védjegyhez fűződő jog állítólagos megsértése miatt folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amely védjegynek az Audi a jogosultja.

Jogi háttér

A 2017/1001 rendelet

3 A 2017/1001 rendelet „Az európai uniós védjegyoltalom tartalma” című 9. cikkének (1)–(3) bekezdése előírja:

„(1) Az európai uniós védjegy lajstromozása a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít.

(2) A jogosultaknak az európai uniós védjegy bejelentési napját vagy elsőbbségi napját megelőzően szerzett jogait nem érintve az európai uniós védjegy jogosultja bárkivel szemben felléphet, aki az engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban olyan megjelölést használ, amely:

a) az európai uniós védjeggyel azonos, és azt az európai uniós védjegy árujegyzékében foglaltakkal azonos árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják;

b) az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, és azt olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják, amelyek az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonosak vagy azokhoz hasonlóak, ha a fogyasztók a megjelölést az európai uniós védjeggyel összetéveszthetik; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a védjegyhez;

c) az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, függetlenül attól, hogy azt az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonos, azokhoz hasonló vagy nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják, feltéve, hogy az európai uniós védjegy jóhírnevet élvez az [Európai] Unióban, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná az európai uniós védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

(3) A (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen:

a) a megjelölés elhelyezése az árun vagy csomagolásán;

b) a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás felajánlása vagy nyújtása a megjelölés alatt;

c) a megjelölést hordozó áruk behozatala vagy kivitele;

d) a megjelölés kereskedelmi névként vagy vállalkozás neveként, illetve kereskedelmi névnek vagy vállalkozás nevének a részeként való használata;

e) a megjelölés használata üzleti iratokon vagy reklámban.

f) a megjelölés összehasonlító reklámban való használata [a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló, 2006. december 12-i 2006/114/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (kodifikált változat) (HL 2006. L 376., 21. o.)] ellentétes módon.”

4 E rendeletnek „Az európai uniós védjegyoltalom korlátai” című 14. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az európai uniós védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthat el más, harmadik személyt attól, hogy gazdasági tevékenység körében használja:

[…]

c) az európai uniós védjegyet annak jogosultja áruinak vagy szolgáltatásainak ekként történő azonosítása vagy az azokra való hivatkozás céljából, különösen, ha az európai uniós védjegy használata szükséges az áru vagy szolgáltatás rendeltetésének jelzéséhez (így különösen kiegészítők vagy pótalkatrészek esetében).

(2) Az (1) bekezdés csak akkor alkalmazandó, ha a harmadik fél általi használat tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal összhangban történik.”

A 6/2002/EK rendelet

5 A közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) „A közösségi formatervezésiminta-oltalom tartalma” című 19. cikke az (1) bekezdésében kimondja:

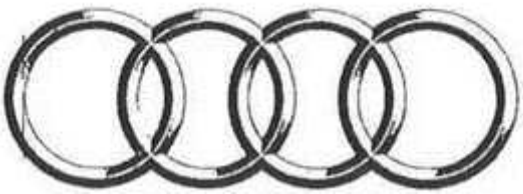
„A lajstromozott közösségi formatervezésiminta-oltalom alapján a mintaoltalom jogosultjának kizárólagos joga van a minta hasznosítására és arra, hogy a mintát engedélye nélkül hasznosító harmadik személyekkel szemben fellépjen. Hasznosításnak minősül különösen annak a terméknek az előállítása, forgalomba hozatalra való felkínálása, forgalomba hozatala, behozatala, kivitele, használata és e célokból való raktáron tartása, amelyre a mintát alkalmazzák, illetve amelyben a minta megtestesül.”

6 E rendelet „Átmeneti rendelkezés” című 110. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„E rendeletnek a[z Európai] Bizottság ilyen tárgyú javaslata alapján történő módosítása hatálybalépésig a közösségi formatervezésiminta-oltalom nem terjed ki az összetett termék alkotóelemét képező termék mintájának a 19. cikk (1) bekezdése értelmében történő hasznosítására, ha az az összetett termék eredeti megjelenésének helyreállítására irányuló javítását célozza.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

7 Az Audi gépjárműgyártó, amely a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 12. osztályba tartozó „szárazföldi, légi és vízi járművek, ezen áruk alkatrészei és tartozékai, beleértve a motorokat is” tekintetében 000018762. számon lajstromozott, alább ábrázolt európai uniós ábrás védjegy (a továbbiakban: AUDI védjegy) jogosultja:

8 GQ természetes személy, aki gépjármű-pótalkatrészek – elsősorban ezen alkatrészek forgalmazói részére – internetes oldalon keresztül történő értékesítésével foglalkozik. E tevékenység keretében GQ az 1980-as és az 1990-es évekből származó, régi Audi gépjárműmodellekhez átalakított és tervezett hűtőrácsokat reklámozott és kínált eladásra. Ezek tartalmaztak egy olyan elemet, amelyet az Audi gépjárműgyártó védjegye emblémájának (a továbbiakban: Audi embléma) rögzítésére terveztek.

9 2017-től kezdődően az Audi keresetet indított GQ ellen annak megakadályozása érdekében, hogy utóbbi olyan nem eredeti pótalkatrészeket kínáljon eladásra, amelyeknek egyes elemei formájukat tekintve részben vagy egészben az AUDI védjegyet ábrázolták.

10 2020. május 5-én az Audi kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Sąd Okręgowy w Warszawiéhoz (varsói regionális bíróság, Lengyelország), amely az AUDI védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelöléssel ellátott nem eredeti hűtőrácsok reklámozásának,

behozatalának, eladásra való felkínálásának vagy forgalomba hozatalának GQ számára történő megtiltására irányult. Az Audi kérte továbbá 70, a lengyel vámhatóságok által lefoglalt, az AUDI védjegy által biztosított kizárólagos jogot sértő hűtőrács megsemmisítését.

11 GQ vitatja e kérelmeket, a gépjárműgyártók azon gyakorlatára hivatkozva, amely szerint nem ellenzik a védjegyüket ábrázoló embléma rögzítésére tervezett elemet tartalmazó, nem eredeti hűtőrácsok értékesítését.

12 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az előtte folyamatban lévő jogvita eldöntéséhez meg kell határoznia, hogy az AUDI védjegy által biztosított oltalom terjedelme, amely védjegy e bíróság szerint erőteljes megkülönböztető képességgel rendelkezik, Lengyelországban széles körben ismert, és egyértelműen az Audihoz társul, kiterjed-e az Audi emblémájának a hűtőrácsokon történő rögzítésére tervezett elemekre is, amelyek megjelenésüket, különösen formájukat illetően azonosak az AUDI védjeggyel, ahhoz a megtévesztésig hasonlítanak, vagy ahhoz csupán hasonlóak.

13 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság először is úgy véli, hogy meg kell vizsgálni annak következményeit, hogy a védjegyjogban nem szerepel a 6/2002 rendelet 110. cikkének (1) bekezdésében foglalt úgynevezett „javítási” záradékkal egyenértékű rendelkezés.

14 E bíróság kiemeli ugyanis a torzulásmentes verseny védelmének szükségességét, valamint a fogyasztók azon érdekét, hogy választhassanak az eredeti és a nem eredeti gépjárműalkatrész vásárlása között. Az említett bíróság pontosítja, hogy bár a jelen ügyben nincs szó közösségi formatervezésiminta-oltalomról, az úgynevezett „javítási” záradékra való hivatkozás azon az elgondoláson alapul, hogy az európai uniós védjegyoltalomból eredő jogok nem biztosíthatnak szélesebb körű oltalmat e védjegy jogosultjának, mint amely az ilyen védjegy és a közösségi formatervezési minta által együttesen biztosított jogokból következik. Ugyanezen bíróság megjegyzi, hogy a 2015. október 6-i Ford Motor Company végzésből (C-500/14, EU:C:2015:680, 39. és 42. pont) kitűnik, hogy e záradék nem alkalmazható analógia útján a védjegyjogban. E bíróságban ugyanakkor felmerül a kérdés, hogy a 2017. december 20-i Acacia és D’Amato ítélet (C-397/16 és C-435/16, EU:C:2017:992) nem követeli-e meg e végzés újbóli értelmezését annak érdekében, hogy elkerülhető legyen az olyan helyzet, amelyben harmadik személyek nem jogosultak valamely gépjárműgyártó védjegyének használatára e gyártó járművei pótalkatrészeinek gyártása és értékesítésre kínálása érdekében, és nem jogosultak arra sem, hogy eltekintsenek e védjegy ilyen célú használatától. Úgy véli, hogy még ha a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint kizárt is az úgynevezett „javítási” záradék analógia útján történő alkalmazása a védjegyjogban, ez nem zárja ki, hogy a védjegyoltalom korlátozásának lehetőségét az uniós jogalkotó kilátásba helyezte, vagy az a 2015. október 6-i Ford Motor Company végzésből (C-500/14, EU:C:2015:680) következik.

15 A kérdést előterjesztő bíróság így arra keresi a választ, hogy az előtte folyamatban lévő ügy körülményei között a védjegy betölti-e valamely alkatrész származásjelző funkcióját, amennyiben ezen alkatrész egyik eleme. A kérdést előterjesztő bíróság arra is választ keres, hogy amennyiben egy gépjármű alkatrészének, nevezetesen hűtőrácsának valamely eleme e jármű gyártója emblémájának ezen az alkatrészen történő rögzítését teszi lehetővé, és e gyártó védjegyének formáját ábrázolja, vagy e védjegyhez az összetéveszthetőségig hasonló, annyiban ez az elem származásjelző funkciót betöltő védjegynek tekinthető-e.

16 Másodszor, a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a 2017/1001 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, hogy valamely európai uniós védjegy jogosultja harmadik személy számára megtiltsa, hogy gazdasági tevékenység körében az e védjeggyel azonos vagy ahhoz az összetéveszthetőségig hasonló megjelölést gépjármű-alkatrészek, azaz hűtőrácsok tekintetében használjon, amennyiben e megjelölés ezen alkatrészek olyan elemét képezi, amelyet e járművek gyártója emblémájának e járműveken való rögzítésére szántak. E tekintetben két helyzetet különböztet meg aszerint, hogy az ilyen embléma rögzítése műszakilag lehetséges-e ezen az alkatrészen a védjeggyel azonos vagy ahhoz az összetéveszthetőségig hasonló megjelölés ábrázolása nélkül. Mindazonáltal pontosítja, hogy az ilyen műszaki jellegű szempont nem minősül könnyen alkalmazható értékelési szempontnak.

17 Harmadszor, a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy milyen értékelési szempontokat kell alkalmazni annak megállapításához, hogy az európai uniós védjegyet a tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlatnak megfelelően használják-e, amint azt a 2017/1001 rendelet 14. cikkének (2) bekezdése előírja.

18 E körülmények között a Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói regionális bíróság, Lengyelország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [2017/1001 rendelet] 14. cikke (1) bekezdésének c) pontját, hogy azzal ellentétes, ha a védjegyjogosult/bíróság eltilt más, harmadik személyt attól, hogy gazdasági tevékenység körében gépjármű-pótalkatrészekkel (hűtőrácsokkal/grillekkel) kapcsolatban az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz az összetéveszthetőségig hasonló megjelölést használjon, ha ez a pótalkatrész a gépjárműtartozékra (az uniós védjegyet megjelenítő emblémára) való rögzítésre szolgál, és:

– ha műszaki szempontból lehetséges valamely európai uniós védjegyet megjelenítő eredeti emblémát egy gépjármű-pótalkatrészen (hűtőrácson/grillen) rögzíteni anélkül, hogy ezen az alkatrészen az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz az összetéveszthetőségig hasonló megjelölést kellene ábrázolni;

vagy

– ha műszaki szempontból nem lehetséges valamely európai uniós védjegyet megjelenítő eredeti emblémát egy gépjármű-pótalkatrészen (hűtőrácson/grillen) rögzíteni anélkül, hogy ezen az alkatrészen az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz az összetéveszthetőségig hasonló megjelölést kellene ábrázolni;

Az [első kérdés első és második albekezdésében] foglalt kérdések bármelyikére adott igenlő válasz esetében:

2) Milyen értékelési szempontokat kell az ilyen esetekben alkalmazni, amelyek alapján megállapítható, hogy az európai uniós védjegy használata összhangban van-e a tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal?

3) Úgy kell-e értelmezni a [2017/1001 rendelet] 9. cikkének (2) bekezdését és 9. cikke (3) bekezdésének a) pontját, hogy amennyiben a védjegy egy gépjárműalkatrész formájának eleme, és a 2017/1001 rendelet – [a 6/2002 rendelet] 110. cikkének (1) bekezdésében foglalt javítási záradéknak megfelelő – rendelkezésének hiányában a védjegy ilyen esetben nem rendelkezik azonosító funkcióval?

4) Úgy kell-e értelmezni a [2017/1001 rendelet] 9. cikkének (2) bekezdését és 9. cikke (3) bekezdésének a) pontját, hogy amennyiben a védjegy rögzítésére szolgáló olyan elem, amely a védjegy formáját jeleníti meg vagy ahhoz az összetéveszthetőségig hasonlít, egy gépjárműalkatrész formájának eleme, és a 2017/1001 rendelet – a [6/2002 rendelet] 110. cikkének (1) bekezdésében foglalt javítási záradéknak megfelelő – rendelkezésének hiányában a rögzítő elem akkor sem tekinthető azonosító funkcióval rendelkező védjegynek, ha a védjeggyel azonos vagy ahhoz az összetéveszthetőségig hasonló?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A harmadik és negyedik kérdésről

19 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a 2017/1001 rendelet 9. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint az európai uniós védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogot biztosít arra, hogy bárkivel szemben fellépjen, aki gazdasági tevékenység körében olyan megjelölést használ a védjegy árujegyzékében foglaltakkal azonos árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amely a védjeggyel azonos, vagy amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek az európai uniós védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint a védjeggyel és a megjelöléssel ellátott áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt, illetve aki az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használ az utóbbi árujegyzékében szereplő árukhoz, illetve szolgáltatásokhoz nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amennyiben e védjegy jóhírnevet élvez az Unióban, és e megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná az említett védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét (lásd ebben az értelemben: 2020. április 2-i Coty Germany ítélet, C-567/18, EU:C:2020:267, 31. pont).

20 E tekintetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy harmadik és negyedik kérdésével, amelyeket célszerű együttesen és elsőként vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság valójában arra keresi a választ, hogy a gépjármű olyan elemet tartalmazó alkatrészének, azaz hűtőrácsának a behozatala és eladásra való felkínálása, amely elemnek e jármű gyártója a jogosultja, és amelyet e gyártó említett védjegyet ábrázoló emblémájának ezen alkatrészen történő rögzítésére terveztek, a 2017/1001 rendelet 9. cikkének (2) bekezdésében említett „megjelölés gazdasági tevékenység körében történő használatának” minősül-e.

21 Ugyanakkor, a harmadik kérdés megfogalmazása ellenére e bíróság nem tesz fel kérdést arra vonatkozóan, hogy valamely megjelölés európai uniós védjegyként lajstromozható-e. Egy lajstromozott, európai uniós egyedi védjegy – mint a jelen esetben az AUDI védjegy – alapvető funkciója ugyanis az, hogy garantálja a fogyasztók számára az általa jelölt áruk vagy szolgáltatások származását (lásd ebben az értelemben: 2017. június 8-i W. F. Gözze Frottierweberei és Gözze ítélet, C-689/15, EU:C:2017:434, 40. és 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az ilyen védjegyet tehát úgy kell tekinteni, mint amely önmagában és bármely más elem hiányában lehetővé teszi ezen áruk vagy szolgáltatások származásának jelzését. Márpedig az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből nem tűnik ki, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak

kétségei lennének az AUDI védjegy európai uniós védjegyként történő lajstromozásának megalapozottságát és e védjegynek az árujegyzékben szereplő áruk származásának megjelölésére való alkalmasságát illetően.

22 Ki kell továbbá emelni, hogy a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a megjelölés „gazdasági tevékenység körében történő használatára” vonatkozó alkalmazási feltételét az e rendelet 9. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőség esetleges értékelését megelőzően kell megvizsgálni. Az ilyen veszély fennállása ugyanis nem előfeltétele azon kérdés vizsgálatának, hogy valamely megjelölést gazdasági tevékenység körében használnak-e.

23 Végül emlékeztetni kell arra, hogy az említett rendelet 9. cikke (3) bekezdésének b) és c) pontja értelmében tilos az említett megjelöléssel ellátott áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, illetve forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, valamint ezen áruk behozatala vagy kivitele. Így, tekintettel az alapjogvita előzetes döntéshozatalra utaló határozatban ismertetett tényállására, e rendelkezések is relevánsak lehetnek e jogvita elbírálása szempontjából.

24 Ennélfogva a harmadik és a negyedik kérdést akként kell átfogalmazni, hogy azokkal a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy mivel a 2017/1001 rendelet nem tartalmaz a 6/2002 rendelet 110. cikkének (1) bekezdésében foglalt úgynevezett „javítási” záradékkal egyenértékű rendelkezést, a 2017/1001 rendelet 9. cikkének (2) bekezdését és (3) bekezdésének a)–c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azon harmadik személy, aki az európai uniós védjeggyel rendelkező gépjárműgyártó engedélye nélkül importál és kínál eladásra olyan pótalkatrészeket, nevezetesen hűtőrácsokat e gépjárművekhez, amelyek az e védjegyet ábrázoló emblémának rögzítésére tervezett és az említett védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló formájú elemet tartalmaznak, a gazdasági tevékenység körében oly módon használ egy megjelölést, amely sértheti ugyanezen védjegy valamely funkcióját vagy funkcióit.

25 Először is ki kell emelni, hogy bár egy európai uniós védjegyként oltalom alatt álló megjelölés bizonyos körülmények között közösségi formatervezési mintaként is oltalomban részesíthető, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapeljárás kizárólag az európai uniós védjegy, és nem a közösségi formatervezési minta által nyújtott oltalomra vonatkozik.

26 Márpedig a kérdést előterjesztő bírósághoz hasonlóan rá kell mutatni arra, hogy az uniós jogalkotó a 2017/1001 rendeletben nem írt elő a 6/2002 rendelet 110. cikkében szereplőhőz hasonló úgynevezett „javítási” záradékot.

27 Ezenfelül a Bíróság már egyértelművé tette a 6/2002 rendelet 110. cikkének terjedelmét, amennyiben az csak a formatervezési minta által nyújtott oltalom tekintetében állapít meg bizonyos korlátozásokat, és nem érinti a védjegyekre vonatkozó uniós jogi rendelkezéseket. E rendelkezés tehát nem tartalmaz eltérést az uniós védjegyjogtól (lásd ebben az értelemben: 2015. október 6-i Ford Motor Company végzés, C-500/14, EU:C:2015:680, 39., 41. és 42. pont).

28 Egyébiránt az uniós jogalkotó a 2017/1001 rendelet keretében figyelembe vette a torzulásmentes verseny megőrzésének célkitűzését, mivel e rendelet 14. cikke korlátozza az európai uniós védjegy jogosultját az említett rendelet 9. cikke alapján megillető jogokhoz fűződő hatásokat. E 14. cikk célja az, hogy a védjegyoltalomhoz fűződő alapvető érdekeket összebékítse az áruk szabad mozgásával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával a közös piacon, oly módon, hogy a védjegyhez fűződő jogok betölthessék alapvető funkciójukat a torzulásmentes verseny azon rendszerében,

amelyet az EUM-Szerződés célja létrehozni és fenntartani (lásd ebben az értelemben, analógia útján: 2015. október 6-i Ford Motor Company végzés, C-500/14, EU:C:2015:680, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 Következésképpen nem lehetséges a 2017/1001 rendelet 9. cikkének olyan értelmezése, amely a gépjárműgyártók és a nem eredeti pótalkatrészek eladói közötti torzulásmentes verseny megőrzésére irányuló célkitűzés figyelembevétele érdekében analógia útján a 6/2002 rendelet 110. cikkét alkalmazná, és e rendelkezés alapján korlátozná az e 9. cikk által az európai uniós védjegy jogosultja számára biztosított jogot.

30 Másodszor meg kell jegyezni, hogy a 2017/1001 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „használat” fogalmát e rendelet nem határozza meg (2022. december 22-i Louboutin [Védjegybitorló megjelölés használata online piacon] ítélet, C-148/21 és C-184/21, EU:C:2022:1016, 25. pont).

31 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy e rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja értelmében az európai uniós védjegy jogosultja bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ a védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal, illetve olyan megjelölést, amelyet a védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt a fogyasztók a védjeggyel összetéveszthetnek, amely összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a védjegyhez. E jog gyakorlásának azonban azokra az esetekre kell korlátozódnia, amikor a megjelölés harmadik személy általi használata sérti vagy sértheti a védjegy funkcióit, amelyek között nem csupán a védjegy azon alapvető funkciója szerepel, amely abban áll, hogy szavatolja a fogyasztók számára az általa megjelölt áruk vagy szolgáltatások származását, hanem annak egyéb funkciói is, mint például az ezen áruk vagy szolgáltatások minőségének szavatolása, vagy a kommunikációval, a befektetésekkel, illetve a reklámmal kapcsolatos funkciók (2018. július 25-i Mitsubishi Shoji Kaisha és Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe ítélet, C-129/17, EU:C:2018:594, 33. és 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Egyébiránt az említett rendelet 9. cikke (2) bekezdésének c) pontjából az következik, hogy a jóhírnévvel rendelkező európai uniós védjegy jogosultja megtilthatja, hogy harmadik fél gazdasági tevékenysége körében az engedélye nélkül használjon a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést, függetlenül attól, hogy az áruk, illetve szolgáltatások, melyeken e megjelölést használják, azonosak vagy hasonlóak-e a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal, amennyiben az ilyen alapos ok nélkül történő használat sértené vagy tisztességtelenül kihasználná az említett védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

33 E tekintetben a „használat” fogalmát illetően a Bíróság már kimondta, hogy az kizárólag a harmadik személyek aktív magatartására vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2018. július 25-i Mitsubishi Shoji Kaisha és Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe ítélet, C-129/17, EU:C:2018:594, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), valamint hogy a 2017/1001 rendelet 9. cikkének (3) bekezdésében a használat azon eseteinek felsorolása, amelyeket az európai uniós védjegy jogosultja megtilthat, nem kimerítő jellegű (lásd ebben az értelemben: 2020. április 2-i Coty Germany ítélet, C-567/18, EU:C:2020:267, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés használatára „gazdasági tevékenység körében” kerül sor, amennyiben az gazdasági előnyre törekvő kereskedelmi tevékenység keretében, és nem magáncélú használat során történik (lásd ebben az értelemben: 2002. november 12-i Arsenal Football Club ítélet, C-206/01, EU:C:2002:651, 40. pont; 2010. március 23-i Google France és Google ítélet, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 50. pont).

35 Az európai uniós védjegy funkcióit illetően ugyanis a jelen ítélet 21. és 31. pontjában említett alapvető, a származás azonosíthatóságát biztosító funkció többek között biztosítékot jelent arra, hogy a védjeggyel jelölt valamennyi árut vagy szolgáltatást azon egyetlen vállalkozás ellenőrzésével állították elő, illetve nyújtották, amely ezek minőségéért felel, mindezt annak érdekében, hogy a védjegy a torzulásmentes verseny rendszerében betölthesse alapvető szerepét (lásd ebben az értelemben: 2002. november 12-i Arsenal Football Club ítélet, C-206/01, EU:C:2002:651, 48. pont; 2018. július 25-i Mitsubishi Shoji Kaisha és Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe ítélet, C-129/17, EU:C:2018:594, 35. pont).

36 Az európai uniós védjegy többi funkciója közül a befektetésieszköz-funkciója úgy értendő, hogy a védjegyjogosult azt olyan hírnév megszerzésére vagy fenntartására is használhatja, amely alkalmas arra, hogy – különféle üzleti fogások segítségével – újabb fogyasztókat nyerjen meg magának, vagy hogy korábbi fogyasztóit törzsvásárlókká tegye. Így tehát, amikor valamely harmadik fél – például az európai uniós védjegy jogosultjának valamely versenytársa – azzal, hogy e védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használ az e védjegy árujegyzékében szereplőkkel azonos, azokhoz hasonló vagy azoktól eltérő áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában, jelentősen zavarja az említett jogosultat abban, hogy védjegyét olyan hírnév megszerzésére vagy fenntartására is használhatja, amely alkalmas arra, hogy újabb fogyasztókat nyerjen meg magának, vagy hogy korábbi fogyasztóit törzsvásárlókká tegye, e használat sérti e funkciót. Az említett jogosult következésképpen megtilthatja e használatot a 2017/1001 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése alapján (lásd ebben az értelemben: 2018. július 25-i Mitsubishi Shoji Kaisha és Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe ítélet, C-129/17, EU:C:2018:594, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 A jelen ügyben rá kell mutatni, hogy a harmadik és a negyedik kérdés azon az előfeltevésen alapul, hogy a GQ által importált és eladásra kínált hűtőrácsok nem az AUDI védjegy jogosultjától származó, illetve az ő engedélyével forgalomba hozott termékek.

38 Ezenkívül az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság e hűtőrácsoknak az AUDI embléma rögzítésére tervezett elemének formáját az AUDI védjeggyel azonosnak vagy ahhoz hasonlónak tekinti. E forma tehát a 2017/1001 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése értelmében vett megjelölésnek minősül, mivel az a tény, hogy egy gépjármű alkatrészének – nevezetesen hűtőrácsának – egyik eleméről van szó, nem módosíthatja ezt a megállapítást.

39 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből az is kitűnik, hogy e megjelölést a hűtőrácsok forgalmazása céljából az utóbbiakon helyezik el, vagy az az utóbbiak részét képezi, ami a 2017/1001 rendelet 9. cikke (3) bekezdése a) pontjának hatálya alá tartozó használatnak minősül. Egyébiránt, amennyiben GQ az említett megjelölést viselő hűtőrácsokat importál és kínál eladásra, úgy tekinthető, hogy az e rendelet 9. cikke (3) bekezdésének b) és c) pontja alá tartozó használattípust valósít meg.

40 Ez még inkább így van akkor, ha – mint a jelen ügyben is – az említett elemet úgy helyezik el a pótalkatrészen, azaz a hűtőrácson, hogy a járművek gyártójának védjegyét ábrázoló embléma rögzítéséig az e védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés az érintett vásárlóközönség számára az alkatrész megtekintésekor látható, mivel ez az a vásárlóközönség, amely ilyen alkatrészt kíván vásárolni a gépjármű javítása vagy javíttatása céljából. Az ilyen tény alkalmas arra, hogy konkretizálja az ugyanezen, egy harmadik személy általi behozatal, reklámozás és eladásra kínálás tárgyát képező alkatrész és az AUDI védjegy jogosultja közötti tárgyi kapcsolat fennállását.

41 Harmadszor, meg kell jegyezni, hogy az ilyen használat adott esetben sértheti a védjegy valamely funkcióját vagy funkcióit.

42 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) pontja az úgynevezett „kettős azonosság” esetére, azaz az európai uniós védjeggyel azonos megjelölés harmadik fél által, a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonos áruk, illetve szolgáltatások vonatkozásában történő használatára vonatkozik. Ebben az esetben e védjegy jogosultja az említett rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján megtilthatja a megjelölésnek az e rendelet 9. cikkének (2) bekezdése értelmében vett, harmadik személy általi használatát (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 22-i Interflora és Interflora British Unit ítélet, C-323/09, EU:C:2011:604, 33. pont), feltéve, hogy e használat sérti vagy sértheti a védjegy funkcióit, amelyek között nem csupán a védjegy azon alapvető funkciója szerepel, amely abban áll, hogy szavatolja a fogyasztók számára az áruk vagy szolgáltatások származását, hanem annak egyéb funkciói is, mint például az ezen áruk vagy szolgáltatások minőségének szavatolása, vagy a kommunikációval, a befektetésekkel, illetve a reklámmal kapcsolatos funkciók (lásd ebben az értelemben: 2016. március 3-i Daimler ítélet, C-179/15, EU:C:2016:134, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

43 Ha a harmadik személy által használt megjelölés és az európai uniós védjegy között, valamint az érintett áruk között nem áll fenn kettős azonosság, különösen ha a harmadik személy által használt megjelölés és az európai uniós védjegy hasonló, és nem azonos, míg az érintett áruk vagy szolgáltatások azonosak vagy hasonlóak, a nemzeti bíróságnak értékelnie kell, hogy e megjelölés használata a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőséget eredményez-e. Az ítélkezési gyakorlat szerint fennáll az összetéveszthetőség, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. (1999. június 22-i Lloyd Schuhfabrik Meyer ítélet, C-342/97, EU:C:1999:323, 17. pont; 2010. július 8-i Portakabin ítélet, C-558/08, EU:C:2010:416, 51. pont). Ennélfogva e rendelkezése értelmében a védjegyjogosult csak akkor tilthatja meg a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés harmadik személy általi használatát, ha ezen összetéveszthetőség miatt e használat sérti vagy sértheti az említett „alapvető” funkciót (lásd ebben az értelemben: 2016. március 3-i Daimler ítélet, C-179/15, EU:C:2016:134, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

44 Egyébiránt, amennyiben a védjegy a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében jóhírnevet élvez az Unióban, e védjegy jogosultja a jelen ítélet 32. pontjában felidézett feltételek mellett megtilthatja harmadik személyeknek az említett védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés gazdasági tevékenység körében történő használatát. E jog gyakorlása nem feltételezi, hogy az érintett vásárlóközönség képzetében fennálljon az összetévesztés veszélye (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 22-i Interflora és Interflora British Unit ítélet, C-323/09, EU:C:2011:604, 70. és 71. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

45 A jelen ügyben a nemzeti bíróság feladata először is annak meghatározása egyfelől, hogy a GQ által használt megjelölés, amely a hűtőrácsnak az AUDI embléma rögzítésére szánt elemének formájából áll, megegyezik-e az AUDI védjeggyel, vagy ahhoz hasonló-e, másrészt pedig, hogy egy hűtőrács azonos vagy hasonló-e a jelen ítélet 7. pontjában említett azon áruval vagy árukkal, amelyek vonatkozásában e védjegyet lajstromozták.

46 Ha a nemzeti bíróság azt állapítja meg, hogy e forma az AUDI védjeggyel azonos megjelölés, és hogy ezek a hűtőrácsok pótalkatrészként azonosak az e védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, akkor a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) pontját kell alkalmaznia.

47 Ezzel szemben, ha e bíróság azt állapítja meg, hogy GQ az AUDI védjegyhez hasonló, nem pedig azzal azonos megjelölést használ, és a hűtőrácsai pótalkatrészekként azonosak vagy hasonlóak a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, akkor a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőség fennállását valamennyi releváns tényező figyelembevételével kell értékelnie, tekintettel különösen a megjelölések, illetve az áruk hasonlóságának mértékére, az érintett, szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagfogyasztónak azon árukról alkotott észlelésére, amelyek vonatkozásában a harmadik személy a megjelölést használja, valamint e vásárlóközönség figyelmének szintjére, az európai uniós védjegy megkülönböztető képességére vagy az áruk forgalmazásának körülményeire (lásd ebben az értelemben: 1997. november 11-i SABEL ítélet, C-251/95, EU:C:1997:528, 22. pont; 2020. március 4-i EUIPO kontra Equivalenza Manufactory ítélet, C-328/18 P, EU:C:2020:156, 57. és 70. pont)

48 Egyébiránt az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az AUDI védjegy Lengyelországban széles körben ismert, és erőteljes megkülönböztető képességgel rendelkezik. Amennyiben a nemzeti bíróság úgy ítéli meg, hogy e védjegy jóhírnevet élvez, és az Audi emblémájának rögzítésére szánt hűtőrácselem formája azonos az említett védjeggyel, vagy ahhoz hasonló, ez utóbbit ezen az alapon oltalomban kell részesíteni, függetlenül attól, hogy a GQ által importált és eladásra kínált hűtőrácsok, valamint az ugyanezen védjegy árujegyzékében szereplő áruk azonosak, hasonlóak vagy eltérőek-e. A megjelölés GQ általi használata tehát a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján megtiltható, ha a nemzeti bíróság megállapítja, hogy ez az alapos ok nélkül történő használat sértené vagy tisztességtelenül kihasználná az AUDI védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. Ebben az esetben e bíróságnak nem kell értékelnie az összetéveszthetőség fennállását, mivel ebben az összefüggésben nincs jelentősége annak a ténynek, hogy az átlagfogyasztó nem eredetiként érzékeli a hűtőrácsokat.

49 A fenti megfontolások összességére tekintettel a harmadik és negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2017/1001 rendelet 9. cikkének (2) bekezdését és (3) bekezdésének a)–c) pontját úgy kell értelmezni, hogy azon harmadik személy, aki az európai uniós védjeggyel rendelkező gépjárműgyártó engedélye nélkül importál és kínál eladásra olyan pótalkatrészeket, nevezetesen hűtőrácsokat e gépjárművekhez, amelyek az e védjegyet ábrázoló emblémának rögzítésére tervezett és az említett védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló formájú elemet tartalmaznak, a gazdasági tevékenység körében oly módon használ egy megjelölést, amely sértheti ugyanezen védjegy valamely funkcióját vagy funkcióit, amit a nemzeti bíróságnak kell megvizsgálnia.

Az első kérdésről

50 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2017/1001 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha az európai uniós védjeggyel rendelkező gépjárműgyártó harmadik fél számára megtiltja az e védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés használatát e gépjárművek pótalkatrészei, nevezetesen hűtőrácsok tekintetében, amennyiben e megjelölés az említett védjegyet ábrázoló emblémának a hűtőrácsra történő rögzítésére szolgáló hűtőrácselem formájából áll, éspedig arra tekintettel, hogy létezik-e műszaki lehetőség ezen emblémának a hűtőrácsra anélkül történő rögzítésére, hogy azon elhelyeznék az említett megjelölést.

51 Elöljáróban meg kell jegyezni, hogy amennyiben az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés harmadik személy általi használatát a 2017/1001 rendelet 9. cikke alapján a védjegyjogosult megtilthatja, e rendelet 14. cikke az ott felsorolt helyzetekben korlátozza e jogosultnak az e használattal szembeni fellépéshez való jogát.

52 Ekképpen a 2017/1001 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében az európai uniós védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthat el más, harmadik személyt attól, hogy gazdasági tevékenység körében használja az európai uniós védjegyet annak jogosultja áruinak vagy szolgáltatásainak ekként történő azonosítása vagy az azokra való hivatkozás céljából, különösen, ha az említett védjegy használata szükséges az áru vagy szolgáltatás rendeltetésének jelzéséhez, különösen kiegészítők vagy pótalkatrészek esetében.

53 A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 336., 1. o.; helyesbítés: HL 2016. L 110., 5. o.) 14. cikke (1) bekezdése c) pontjának megfelelő ezen rendelkezés és az ezt megelőzően, a korábban hatályos uniós jogszabályokban szereplő rendelkezés közötti jelentős eltérések ellenére azon eset, mely szerint a védjegyjogosult nem tilthatja meg a védjegy harmadik személyek általi használatát, ha az szükséges az áru vagy a szolgáltatás rendeltetésének jelzéséhez, különösen kiegészítők vagy pótalkatrészek esetében, és ha arra az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban kerül sor, továbbra is fennáll, és egyike azon eseteknek, amikor a védjegyoltalom által biztosított kizárólagos jogra harmadik személlyel szemben nem lehet hivatkozni (lásd ebben az értelemben: 2024. január 11-i Inditex ítélet, C-361/22, EU:C:2024:17, 44–46. pont).

54 A védjegy által biztosított kizárólagos jog ezen esetre előírt korlátozásának célja, hogy lehetővé tegye a védjegyjogosult által kínált árukhoz és szolgáltatásokhoz képest kiegészítő áruk értékesítőinek és szolgáltatások nyújtóinak e védjegy használatát abból a célból, hogy a vásárlóközönséget érthető és átfogó módon tájékoztassák az általuk forgalmazott áru vagy kínált szolgáltatás rendeltetéséről, azaz más szóval az áruik és szolgáltatásaik, valamint az említett védjegyjogosult árui és szolgáltatásai között fennálló anyagi kapcsolatról (lásd analógia útján: 2005. március 17-i Gillette Company és Gillette Group Finland ítélet, C-228/03, EU:C:2005:177, 33. és 34. pont; 2024. január 11-i Inditex ítélet, C-361/22, EU:C:2024:17, 51. pont).

55 Így tehát valamely védjegynek harmadik személy által e védjegy jogosultja áruinak vagy szolgáltatásainak ekként történő azonosítása vagy az azokra való hivatkozás céljából történő használata, különösen, ha e használat szükséges a harmadik személy által forgalmazott áru vagy kínált szolgáltatás rendeltetésének jelzéséhez, a 2017/1001 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében azon esetek valamelyikének hatálya alá tartozik, amelyekben a védjegy használata nem tiltható meg a védjegyjogosult részéről (lásd ebben az értelemben: 2024.

január 11-i Inditex ítélet, C-361/22, EU:C:2024:17, 52. pont). A védjegyjogosult számára az e rendelet 9. cikke által biztosított kizárólagos jog e korlátozása azonban csak akkor alkalmazandó, ha e védjegynek a harmadik személy általi említett használata az említett rendelet 14. cikkének (2) bekezdése értelmében vett üzleti tisztesség követelményeivel összhangban történik.

56 A jelen esetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az AUDI védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló formájú hűtőrácselem teszi lehetővé az e védjegyet ábrázoló embléma hűtőrácsra való rögzítését. Amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból és a felek észrevételeiből is kitűnik, ezen elem formájának megválasztását egy olyan hűtőrács forgalomba hozatalának szándéka vezérli, amely a lehető leghűebben hasonlít a szóban forgó gépjárművek gyártójának eredeti hűtőrácsára.

57 Márpedig ezt a helyzetet – amelyben a védjegyjogosulthoz gazdaságilag nem kapcsolódó vállalkozás az e védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést helyez el az általa forgalmazott és e jogosult áruiba való beépítésre szánt pótalkatrészeken – meg kell különböztetni attól a helyzettől, amelyben az ilyen vállalkozás, anélkül hogy a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést helyezne el e pótalkatrészeken, annak jelzésére használja e védjegyet, hogy az említett alkatrészeket az említett védjegy jogosultjának áruiba való beépítésre szánták. Bár e helyzetek közül a második a jelen ítélet 55. pontjában említett eset alá tartozik, az említett helyzetek közül az első nem tartozik ebbe. Amint azt a főtanácsnok indítványának 57. pontjában megjegyezte, a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölésnek a harmadik személy által forgalmazott árun való elhelyezése meghaladja a 2017/1001 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett jelzésként történő használatot, és így nem tartozik az e rendelkezésben említett esetek egyikének körébe sem.

58 Ebből következik, hogy amennyiben a valamely európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés valamely gépjármű-pótalkatrész olyan elemét képezi, amelyet e járművek gyártója emblémájának e pótalkatrészen való rögzítésére terveztek, és amelyet nem a védjegyjogosult áruinak vagy szolgáltatásainak ekként történő azonosítása vagy az azokra való hivatkozás céljából használnak, hanem a céllal, hogy a lehető leghűebben ábrázolják e védjegyjogosult valamely áruját, az említett védjegy ilyen használata nem tartozik a 2017/1001 rendelet 14. cikke (1) bekezdése c) pontjának hatálya alá.

59 E körülmények között nincs jelentősége annak, hogy létezik-e műszaki lehetőség arra, hogy a gépjárműgyártó védjegyét ábrázoló emblémát anélkül rögzítsék a hűtőrácson, hogy az e rögzítésre tervezett hűtőrácselem formája a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést képezne. E forma GQ általi használatát, amelyet a jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság az AUDI védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölésnek tekint, a 2017/1001 rendelet 9. cikkében foglalt, és a Bíróság által a jelen ítélet 42–48. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatban értelmezett szabályok alapján kell értékelni.

60 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2017/1001 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, hogy az európai uniós védjeggyel rendelkező gépjárműgyártó megtiltsa harmadik személynek, hogy gazdasági tevékenység körében az e védjeggyel azonos vagy ahhoz az összetéveszthetőségig hasonló megjelölést e gépjármű pótalkatrészei, nevezetesen hűtőrácsok tekintetében használjon, amennyiben e megjelölés olyan hűtőrácselem formájából áll, amelyet az említett védjegyet ábrázoló embléma rögzítésére szántak, anélkül hogy e tekintetben jelentősége lenne annak, hogy létezik-e műszaki lehetőség ezen emblémának az említett hűtőrácsra anélkül történő rögzítésére, hogy azon elhelyeznék az említett megjelölést.

A második kérdésről

61 Az első kérdésre adott válaszra tekintettel a második kérdésre nem szükséges válaszolni.

A költségekről

62 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) Az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 9. cikkének (2) bekezdését és (3) bekezdésének a)– c) pontját

a következőképpen kell értelmezni:

azon harmadik személy, aki az európai uniós védjeggyel rendelkező gépjárműgyártó engedélye nélkül importál és kínál eladásra olyan pótalkatrészeket, nevezetesen hűtőrácsokat e gépjárművekhez, amelyek az e védjegyet ábrázoló emblémának rögzítésére tervezett és az említett védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló formájú elemet tartalmaznak, a gazdasági tevékenység körében oly módon használ egy megjelölést, amely sértheti ugyanezen védjegy valamely funkcióját vagy funkcióit, amit a nemzeti bíróságnak kell megvizsgálnia.

2) A 2017/1001 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének c) pontját

a következőképpen kell értelmezni:

azzal nem ellentétes, hogy az európai uniós védjeggyel rendelkező gépjárműgyártó megtiltsa harmadik személynek, hogy gazdasági tevékenység körében az e védjeggyel azonos vagy ahhoz az összetéveszthetőségig hasonló megjelölést e gépjármű pótalkatrészei, nevezetesen hűtőrácsok tekintetében használjon, amennyiben e megjelölés olyan hűtőrácselem formájából áll, amelyet az említett védjegyet ábrázoló embléma rögzítésére szántak, anélkül hogy e tekintetben jelentősége lenne annak, hogy létezik-e műszaki lehetőség ezen emblémának az említett hűtőrácsra anélkül történő rögzítésére, hogy azon elhelyeznék az említett megjelölést.

Aláírások